

“Пътешествие с книгата... Дъга от думи”

I - IV клас

Прозорец към света

Съчинение

Книгата! За мен тя е извор на забавление, знания и мечти. Четейки, аз ставам любопитна и започвам да си фантазирам. Пренасям се в света на героите и ставам част от техния живот.

Още като малка, непознаваща буквите, аз слушах с интерес как мама ми четеше „Кой какво яде” и научавах с какво се хранят кучето, котето, мечето. Разбрах от книжките кой е най-голям и се забавлявах с „Патилата на Зайко” и „Работна Мецана”. Поучих се от „Шаро-белята” и „Гъбарко”. Възмущавах се на Лисана от „Зайовата къща”. Започнах да броя с помощта на „Мечо знае да брои”, а най-обичах мама да ме приспива с „Лека нощ, Мечо”. Толкова много обичах книжките си, че ги знаех наизуст и изричах думите заедно с мама. А после разлиствах страниците им и повтарях така, като че ли наистина четях.

В първи клас всичко стана реалност. Приказките, които бях чувала, вече можех да чета сама. Тъгувах заедно с грозното патенце и се радвах, когато то се превърна в красив бял лебед. Разбрах, че трябва да слушам родителите си и да не говоря с непознати, защото може да имам големи сиви неприятности, като Червената шапчица. А трябва да бъда и добра, въпреки всичко, като Златното момиче.

Чрез книгите аз посетих вълшебния свят на Белоснежка и Червенокоска, слушах разговорите на келеша и царската дъщеря, разхождах се в градината с красавицата и звяра. Обикнах героите от „Най-хубавите приказки с поука”. Наред с тях прочетох всички приказки на Андерсен. Много ми харесаха и приказките на Братя Грим, но най-много се забавлявах с българските приказки за Хитър Петър.

Така интересът ми към книгите се увеличаваше с всяка прочетена книга. Днес се позабавлявах с палавата червенокоса Пипи и приятелите ѝ Томи и Аника, които вече смятам и за свои приятели. Разбрах, че няма нищо по-хубаво от безгрижното детство и също като Пипи – не искам да порасна.

Много обичам героите на Джани Родари. Любимец ми е Лукчо и много се възхищавам на смелата му постъпка да спаси селото и баща си. Лукчо е смел, верен приятел и добър син. Искам да бъда като него.

Толкова много книги съм прочела вече, че май съм позабравила заглавията на някои, но в никакъв случай не съм забравила приключенията, които изживях с героите им и как се вълнувах с тях. Наученото от тези книги е в мен – в сърцето и в душата ми.

Колкото повече чета, толкова повече научавам. Прозорецът ми към света става все по-голям и все по-цветен и като дъга ми показва красотата на света и добротата у хората. А аз ще пускам тази пъстрота в душата си.

Марина Даниелова Маринова, 9 г.
СОУ „Йордан Йовков“, град Тервел
Втора награда